

באנאן

1:2007

MÄKEEN!

laskiais **BLANKKI**

1:2007

22

05

20

- 3 päätoimittajalta
- 4 puheenjohtajalta
- 5 haalarikastajaisista
- 6 tol tutuksi osa 9
- 8 blankki tutkii: pinkki paita
- 9 kombostikobla!
- 10 partypelit osa 2
- 12 muumi-risteily 2007
- 14 tietoturvaa
- 15 laskiaismäen ennakkotestaus
- 18 no good – leffa-arvio
- 19 raportti laskettelureissusta
- 20 m&mmm
- 22 b-kela Rotterdamissa
- 23 b-kela
- 24 musicka addicta
- 26 blankon tapahtumia

08

**Seuraava Blankki
ilmestyy 25.4.2007**

**Jos haluat juttusi lehteen,
lähetä se viimeistään 9.4.2007**

Julkaisija: Blanko ry
<http://www.blanko.fi>
Paino: Oulun yliopistopaino
Painos: 200 kpl
E-mail: blankki-tiimi@blanko.fi
<http://blankki.blanko.fi/>
nettijatkot <http://blankki.blanko.fi/nettijatkot>

Nimetöntä työtä lehden parissa ovat tehneet:
Anna Keskitalo (taitto, ideointi), Eino Keskitalo
(pt:n koulutus), Hanna-Mari Saxman (ideointi),
Anna Nikkilä (kielipoliisi, kritisointi), Miikka
Ansamaa (valokuvaus, ideointi), Juhani Lehtonen
(valokuvaus). On varmaankin joku, jota en
muistanut mainita. Lisäksi ei voi muistaa mitä
kaikkea mainitut ovat tehneet, mutta kiitoksia
avusta vaikka virallista kiitosta en muistanutkaan
antaa.

Blankki on puolueeton ja riippumaton opiskelija-ainejärjestölehti. Blankin testit ja vertailut perustuvat kansainvälisesti verifioituihin menetelmiin ja ohjelmistoihin. Blankki ilmestyy säännöllisen satunnaisesti. Lehti ei vastaa tilaamattoman materiaalin säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Julkaisemamme artikkelit, ohjeet ja vinkit on tarkastettu huolella, mutta emme kuitenkaan takaa niiden virheettömyyttä emmekä vastaa esiintyneistä virheistä. Kirjoituksia ja kuvia saa lainata lehdestä vain toimituksen luvalla. Tarjottu tai tilattu aineisto hyväksytään julkaistavaksi sillä ehdolla, että sitä saa korvauksetta edelleen käyttää lehden www-sivustolla ja lehden tai sen yksittäisen osan uudelleenjulkaisun tai muun käytön yhteydessä toteutus- tai jakelutavasta riippumatta. Toimitus laittaa pyytämättä lähetettyjä kirjoituksia ja kuvia nettiin, ellei hukkaa niitä ennen sitä. Blankki ei edusta Blanko ry:n tai kenenkään muunkaan virallista kantaa.

Blankin päätoimittajaksi

hakeuduin muutamastakin syystä. Osittain henkilökohtaisista syistä (valta, viina ja tytöt kun tuppaaavat nuorta miestä kovasti kiinnostamaan) ja toisaalta, jotta Kombostikoblalla olisi oma totuuden äänitorvensa maailmaa valloittaessaan. Nähdessäni Blankkitiimin, suunnitelmat kuitenkin muuttuivat. Miksi tyytyä siihen, että maailmaa hallitsisi minun lisäksi monta muuta tyyppiä (joista monet ovat vielä ylempänä rankingissa), kun tekemällä YYA-sopimuksen KK:n kanssa voisin hallita puolta maailmaa. KK:han on vielä kova sana, mutta ei niin kova kuin joskus. Vielä viime vuonna fuksit kyselivät miten KK:an voisi liittyä. Eipä ole sellaisia kysymyksiä hirveästi tänä vuonna ilmoille heitetty. Eikä ensi vuonnakaan, silloin fuksit kyselevät miten Blankkitiimiin voi liittyä, sille ME tulemme olemaan vahvoilla maailman uutta järjestystä valittaessa.

Mutta asiaan: kuten ehkä rivien välistä luit (siellähän se asia aina on), olen erittäin tyytyväinen uuteen Blankkitiimiin ja kaikkiin muihin Blankin tekemiseen sekaantuneisiin henkilöihin. Voin odottaa heiltä paljon ja juttujen taso tulee olemaan korkea. Olen jopa niin tyytyväinen tekijöihin, että päätin ettei heidän ole aivan pakko kutsua minua Herra Päätoimittajaksi, jos muita ei ole lähettyvillä. Silloin he saavat erityisvapauden kutsua minua Herra Kiviniemeksi tai jos minulla on hyvä päivä, en rankaise heitä vaikka he vahingossa jopa sinuttelisivat.

Maailman valloituksen lisäksi Blankkitiimin epävirallisen jäsenen kanssa suuria suunnitelllessani olen miettinyt Blankin tulevaa linjaa ja juttujen laatua. Juttu pääsee seulan läpi vain, jos se noudattaa kolmea perussääntöä: 1. siinä ei ole mitään laitonta, 2. juttu ei mene siitä yli mistä aita on matalin, vaan sen tekemiseen on käytetty vaivaa ja 3. jutun tekeminen on ollut mukavaa eli sitä ei ole väkisin väännetty. Päätoimittajan ominaisuudessa kannustan tekijöitä tekemään juttuja joiden tekeminen on hauskaa ja joissa mahdollisesti nähdään asiat erilaisina. Tämä yhdistettynä siihen, että joillakin kirjoittajilla on outo huumorintaju, johtanee siihen että rajoja tullaan kokeilemaan ja sen seurauksena epäilemättä joku jossain ei välttämättä tykkää lehteen päässeestä jutusta. Joten jos sinulla on valitettavaa lehden sisällöstä niin osoita se suoraan minulle (blankki-paatoimittaja@blanko.fi). Olen maalla kasvanut ja jo hyvin nuorena poikana opin, että vaikka tunkio näyttää rumalta ja haisee pahalta, niin oikein levitettyä se tekee maaperästä hedelmällisen ja sen ansiosta sadosta tulee entistäkin parempi. Kiitokset voitte toki ohjata suoraan juttujen kirjoittajillekin. Huomauttaisin vielä, että jos vedät helposti herneitä nenään, ihan kaikkien parhaaksi, googleta hernekeitto-ohje niin saat mahdollisesti maukasta soppaa. Blankkia ei ole tarkoitettu heikkohermoisille eikä missään nimessä huumorintajuttomille. Eipä sen kyllä ole tarkoitus ketään loukatakaan, mutta tämä on opiskelijoiden tekemä lehti opiskelijoille. Blankin on tarkoitus olla pääasiassa viihdyttävä läpyskä, joka sisältää myös jonkin verran asiaa. Pääpaino on kuitenkin viihteessä, sillä asiaa saa aivan tarpeeksi TOLLin kursseilla luettavista tieteellisistä artikkeleistakin.

Blankin yleisenä tavoitteena tänä vuonna on keskittyä ydinosaamiseensa ja säilyttää johtoasema omalla markkinasegmentillään. Tarjota lukijoille unohtumattomia viihteellisiä lukukokemuksia. Avartaa lukijoiden maailmankuvaa ja näkemystä enemmän kuin muumilmsa jota on lantrattu viinalla.

Toivottavasti tykkäät Blankista. Istu alas, nosta jalat ylös, ota mukava asento, rentoudu, nauti elämästäsi ja kädessäsi olevasta Blankista. Rauhaa, rakkautta ja leppoisaa lukukokemusta toivottaen

Ville Kiviniemi
Herra Päätoimittaja

Akkavallankumous!

Näin se vuosi sitten taas vaihtui ja lomat pidettiin. Jäi se C-ohjelmoinnin harkkatyökin sitten tekemättä. Hallitus vaihtui lähes kokonaan ja pitkästä aikaa puheenjohtajaksi tuli nainen. Ja pakkohan se on mainita, jotta noinkohan koskaan aiemmin on killassa ollut näin paljon naisia aktiivihommissa yhtä aikaa. Vanha hallitus lähti mailleen, eikä vuoden vaihteen jälkeen ole juuri ketään enää sitten näkynytäkään :) Mihin lie kaikki hävinneet?

Vuotta ei vielä pitkälle ole kulunut, eikä mitään erityisen suurta ole vielä aikaiseksi saatu jutun kirjoittamisen aikaan. Kiltahuone toki siivottiin ja tyhjennettiin melko rankalla kädellä. Joiltakin jäseniltä onkin tullut toivetta, että kiltahuoneen viihtyvyyttä parannettaisiin tavalla tai toisella. Katsotaan mitä saamme aikaan. Jos lähdetäisiin vaikka siitä, että se kiltahuone oikeasti pysyisi siistinä ja viihtyisänä paikkana. Tämä lienee se ikuinen ja jokavuotinen toive.

On mukava nähdä, että uusistakin opiskelijoista löytyy innokkaita kiltaktiiveja. Tarkoituksena olisikin saada näitä fukseja enemmän liikkeelle ja innostumaan myös ns. arkisesta kiltatoiminnasta, jotta me vanhat päästäisiin keskittymään jo itse asiaan eli siihen C-ohjelmoinnin harjoitustyön tekemiseen. Uusien pienryhmäohjaajien valinta on juuri alkanut, toivottavasti noita fukseja siihenkin hommaan lähtee suurin joukoin. Tänään uudet fuksit ne haalaritkin sitten saavat. Tuleepahan heistäkin sitten uskottavampia. Mielelläni huomisena kirjoittaisin sanasen tai pari tästä illasta, mutta tuo päätoimittaja hiillostaa jo sen verran kovasti, että lieneeköhän juttu parasta jo tänään palauttaa.

Mitäpä se vuosi muuta tuokaan tullessaan... Laskiainen on piakkoin ja kevätexcunkin valmistelut ovat erittäin hyvässä vaiheessa. Ilmeisesti vastuuhenkilöllä on jokseenkin matkakuumetta. Erinäisiä bileitä, wappua ja muuta mukavaa lienee tiedossa. Ja jotta se opiskelu ei kokonaan unohtuisi, pyrimme myös järjestämään pari palauteiltaa päivää vuoden aikana - toivottavasti yhteistyössä laitoksen kanssa. Mutta pidetään Blanko korkealla ja muistakaa "Hymyile, silloin ihmiset miettivät mitä juuri olet tehnyt".

Marja

Tänään...

... on se päivä, jota ollaan odotettu kauan.
 ... on se päivä, johon innokkaimmat ovat jopa laskeneet aamuja.
 ... ollaan päishn.
 ... tehdään unelmista totta.

Homman nimi on Haalarikastajaiset, homman tarkoitus on antaa uusille Tollilaisille heidän tulevat kansallispukunsa ja juhlistaa tätä merkkihetkeä. Sähköä ja jännitystä oli ilmassa jo alusta asti, jo aiemmin päivällä nähdessäni haalarilaatikat kiltiksellä tiesin sen tapahtuvan. Me kaksi, haalarit ja minä, tulemme olemaan yhdessä täydellinen pari, emmekä koskaan eroa toisistamme. Sama jännitys tuntui lamaannuttaneen ihmiset päivän aikana ja jopa tapahtuman alussa, oikein keneltäkään ei irronnut mitään (sanottavaa). Tämä saattoi tosin johtua siitä, ettei spörde ollut vielä saapunut. Eräs fuksikumppani totesi aiemmin päivällä, että illan tavoite on motittaa itsensä tällä loistavalla juomalla.

Spördetynnyrit aukesivat ja juoma maistui porukalle, kuten aina ennenkin. Piakkoin rakas puheenjohtajattaremmme Darea otti stagen haltuun ja pisti fuksit jonoon haalareita hakemaan. Haalareiden kylkiäisinä tuli pari olutta, haalarimalja ja iisio hali Darealta <3 Vannoimme valan, vakuutimme olevamme haalareiden arvoisia ja sitten tapahtui THE hetki, saimme juoda maljamme ja pukeutua uuteen suosikkipukuun. Tässä vaiheessa olimme kaikki päishn ja täydellisessä ekstaasissa, jota säestivät ihmisten ylistykset. Puheenjohtajamme kertoi olevansa erittäin ylpeä meistä, vesuri_ ja Rockyz komppasivat tätä faktaa.

Kilpailuja en valitettavasti ehtinyt seuraamaan, koska kävin tekemässä oman haalarikasteeni saunan puolella melko usein ja oli sen verran mukavat yhteislaulut. Kynä pulloon –skaban finaalin ehdin näkemään, ja voiton sekä pullollisen herkkua vei Ruusu. Haastattelussa selvisi että voiton salaisuus oli bodypump, koska siinä tarvitaan samoja lihaksia.

Allekirjoittaneelle napsahti illalla vielä yksi jackpot: minä ja rakas toimittajakollegani Hömssi olemme nyt Kombostikoblan jäseniä! Tästä tiedosta huumautuneena jatkoin spörden kittaamista. Bileiden päätyttyä porukka jakaantui kolmeen osaan: Onnelaan, Hevimestaan ja 45 Specialiin. Itse valitsin Mestan ja taisin taas kerran tarttua mikkiin. Pyydän anteeksi.

Seuraavana aamuna kärsin vuoden ensimmäisen krapulani. Ja ai että sitä onnea, kun sain herätä täysin ikiemien haalareideni vierestä!

*Haalarikastajaiset, Tetran sauna 8.2.2007
 Teksti: Tuomas Aarni*

TOL TUTUKSI

9

Uusi vuosi, uudet linjaukset. Tol tutuksi -sarjassa on esittäytynyt moni laitoksemme ansioitunut työntekijä. Aiemmin tämä juttusarja eteni siten, että edelliset haastateltavat haastoivat aina seuraavat. Tänä vuonna juttusarjan linjaus muuttuu: Blankki-tiimi etsii henkilöt joiden haastatteluista arvoisat lukijamme haluaisivat lukea. Lisäksi korostamme entisestään tiedeyhteisömme tasavertaisuutta emmekä haastattele pelkästään laitoksen henkilökuntaa vaan kyselemme myös opiskelijoiden mielipiteitä.

Tällä kertaa kysymyksiimme vastaavat monien tietämä, mutta harvojen tuntema Markus Kivinen ja kohta OYY:n III luokan ansiomerkin saava Niko Hummastenniemi.

Kuka olet?

Markus Kivinen, opiskelija.

Mistä tulet?

Mikkelistä

Mikä toi sinut TOLLille?

Vanhempi kaveri aloitti aikaisemmin ja hän suositteli. Opiskelupaikka missä silloin opiskelin ei ollut niin kiinnostava, TOLLilla opiskelu on tieteellisempää. Kesken opiskelun meinasin jo jäädä työelämään, mutta eräässä työpaikassa sanottiin että he palkkaavat vain valmistuneita, joten suosittelun kaikille valmistumista.

Missä vaiheessa opintosi ovat?

Suoritan viimeisiä kurssejani. Opintoviikkoja vähän yli 150 ja gradu on tehty. Suosittelen lämpimästi työtieteitä sivuaineena.

Mitä teet valmistumisen jälkeen?

Olen harkinnut että jäisin Ouluun, mutta myös muuttaminen Tampereelle, Turkuun, Jyväskylään tai pääkaupunkiseudulle on harkinnassa.

Millainen TOL olisi jos sinä saisit päättää?

Mielestäni opiskelujen alussa pitäisi uudet opiskelijat saada paremmin integroitua osaksi tiedeyhteisöä. Lisäksi katson että tehokkaan ohjauksen saaminen opiskelujen suunnitteluun ja akateemisiin opiskelutaitoihin on tärkeää.

Mitä harrastat, mikä on tärkeää elämässäsi?

Lukiossa ja opiskelujen alkuaikoina harrastin partiota. Viime vuosina partioharrastus on jäänyt vähän vähemmälle, aika ei tahdo riittää. Kesäisin harrastan kalastusta mökillämme Haukivuorella. Pilkillä en ole käynyt moneen vuoteen. Oulussa on muutenkin jäänyt kalastaminen vähemmälle, virvelöimässä olen käynyt muutaman kerran. Sählyä tulee myös pelattua välillä.

Tärkeää elämässä on läheiset ihmissuhteet.

Kuka olet?

Olen Niko Hummastenniemi, toimin laitoksella opetusassistenttina.

Mikä toi sinut TOLLille?

TOLL:lle minut toi Blanko-päivät -seminaaritapahtuma alkusyksystä 2004.

Missä vaiheessa opintosi ovat?

Opintoni ovat loppusuoralla. Gradua tekemässä. Kuulun tähän suureen ryhmään "gradua vaille valmiit".

Mitä teet valmistumisen jälkeen?

Valmistumisen jälkeen jatkan näillä näkymin vielä laitoksella samoissa tehtävissä. Tutkimuspuolella kiinnostukseni ja graduaiheeni koskettaa asiakkuudenhallintajärjestelmiä terveydenhuoltoapuolella edesauttamassa potilaan parempaa hoitoa.

Millainen Blanko olisi jos sinä saisit päättää?

Blanko olisi parhaimmillaan jäsenistöä tukeva organisaatio monessa mielessä. Opiskelujen ohella Blanko olisi tukemassa opintoja, tekisi tiivistä yhteistyötä laitoksen henkilökunnan kanssa mm. opintojen etenemisen ja suunnittelun parissa, seuraisi aktiivisesti opetuksen kehittämistä ja olisi rajapintana opiskelijapalautteen ja kurssien kehittämisen välissä. Vapaa-ajalle Blanko järjestäisi tapahtumia, joihin on tunkua ja niistä puhuttaisiin jo etukäteen ennen tapahtumaa. Osittainhan tämä jo tapahtuu nykyisessä toiminnassa. Aktiivien määrä on nyt jo niin huima, että on ihmeellistä kuinka paljon vapaaehtoistoimintaa ympäriltämme oikein löytyy. Blanko voisi olla myös koko Suomen

alan opiskelijoiden ainejärjestöjen edelläkävijä monessakin mielessä.

Mitä harrastat, mikä on tärkeää elämässäsi?

Harrastan satunnaista liikuntaa (hiihto, hölkkä, salibandy). Pidän myös hyvistä elokuvista ja musiikista. Tärkeää elämässäni on ihmiset ympärillä, jotka ovat suuri voimavara.

Mistä vuodesta asti olet ollut kombostikoblan jäsen?

Kombostikoblan jäsen vuodesta 2003 tai 2004 lähtien.

Mikä sai sinut liittymään?

Minut sai liittymään mukavat ihmiset siellä ja aktiivinen ote tapahtumissa.

Nixan meriittejä:

Assistentti vuodesta 2004 lähtien (pieniä taukoja vuonna 2006), Blankon Oltermanni 2006, saa OYY:n III:n luokan ansiomerkin 23.2. pidettävissä OYY:n vuosijuhlissa.

Blanko: puheenjohtaja ja tiedottaja hallituskausilla 2002-2003, toimihenkilönä eri tehtävissä 2004-2006. Toiminut Blanko-päivät-seminaaritapahtuman projektipäällikkönä 2005.

OYY: Ylioppilaskunnan edustajiston varajäsen toimintakaudella 2003-2005, sosiaalipoliittisen valiokunnan varsinainen jäsen 2003-2004.

Lisäksi toiminut laitosneuvostossa ja tiedekuntaneuvostossa opiskelijajäsenenä muutama vuosi sitten.

Blankki tutkii

Osa III: "Pinkki paita"

Testaajina: Ville Kiviniemi & Antti Mehtomaa

Talven kylmien tuulien mukana kantautui korviimme legenda onnistumisesta, naisten kaatamisesta puhuttaessa siis. Legenda kertoi että hieman "hintahtavasti" pukeutuvat miehet ovat tyttöjen mielestä turvallisia ja vaarattomia. Lisäksi niin pukeutuminen on nykyään muotia ja täten pureekin eritoten naisiin, noihin muodin aallonharjalla ratsastaviin seireeneihin. En muista monenko promillen humalassa olimme, mutta jotenkin meidän mielestämme kuulosti oikein mahtavalta idealta testata, pitääkö huhu paikkaansa ja sen lisäksi kirjoittaa siitä juttu Blankkiin. Pukeutumisvälineeksi valitsimme räikeän pinkit kauluspaidat (<3). Onneksi lähikirppikseltä löytyi halvalla todella tiukka ja kiiltävä pinkkipaita.

Testipaikaksi valitsimme Onnelan euron illat. Tavoitteenamme ei kaikesta huolimatta ollut iskeä naisia vaan testata, vetääkö pinkit paidat tyttöjä puoleensa kuin halpa viina suomalaisia. Tietysti olisimme voineet tehdä kaiken helpolla tavalla, päästää baarin parhaimmat tytöt sänkyymme ja keksiä jutun loppusällön, mutta me otamme Blankin sen verran vakavasti, ettemme halua pilata lehden uskottavuutta keksimällä miten ilta on mennyt vaan kerromme tarkasti mitä oikeasti tapahtui. Tosin sensuurin takia kaikkia tapahtuneita asioita ei lehteen asti päätnyt.

Alkuillasta ei ollut hirveästi naisia paikalla, mutta ne harvat jotka paikalla oli, olivat varmasti meistä kiinnostuneita. Eräskin tytsy vilkaisi meidän suuntaamme: varma merkki siitä että hän olisi halunnut villiä seksiä meidän molempien kanssa. Pinkkipaita siis puree!

Myöhemmin eräs tyttöryhmä oli istumapaikkaa vailla, meidän vieressämme oli tilaa hyvinkin. Valitettavasti ryhmässä oli 3 jäsentä, jolloin vähiten kaunis tyttö oli sitä mieltä ettei hän meitä kuitenkaan saisi ja ohjasi loputkin muualle. Vaikka kaksi muuta selvästi halusi meitä.

Ensimmäinen todellinen illan häirintä sattui, kun eräs mies tuli kättelemään minua (mrcap). Hän onnitteli minua siitä, että näytin kuulemma aivan huonosti käyttäytyvien miesten isommalta tyypiltä

ja hänen mukaansa en tulisi saamaan sinä iltana. Heteromiesten logiikka (onko sitä): näytät julkikkiselta, et saa!? Luultavasti tyyppi oli oikeasti tulossa antamaan meille turpiin koska näytimme niin komeilta että veisimme kaikki naiset, mutta nähtyään lihaksikkaat vartalomme tiukoissa pinkeissä paidoissa hän jänisti ja tyytyi vain haukkumaan meitä.

Illan lähetessä loppuaan karaisimme kurkkujamme talon halvimmalla viskillä ja suuntasimme tanssilattialle. Pinkillä verhoillut lihaksikkaat vartalomme, biitin tahdissa lentävät lantiomme ja upet tanssiliikkeemme saivatkin mukavasti huomiota tanssilattialla. Loputon karisimamme oli niin häikäisevää että lihaksikkaita pakaroitamme eivät ainoastaan tuijottaneet suomalaiset kissat vaan saimme peräämme lisäksi lauman espanjalaisia vaihto-opiskelijoita. Vaihto-oppilaat olivat ihan mukavan oloisia tuttavuuksia, mutta emme silti heistä ketään kainaloomme yöksi ottaneet.

Vaikka olemme kumpikin todella komeita, lihaksikkaita, raavaita uroita ja persoonamme on huippuluokkaa, saimme silti huomata että pinkit paidat lisäävät tyttöjen kiinnostusta. Vielä narikkajonossakin tuli hyvällä jalkaterien asennolla varustettu nätti tyttö juttelemaan kanssamme pinkeistä paidoista. Pinkin paidan testaaminen oli oikeastaan aivan mukavaa touhua, eikä kumpikaan meistä viettänyt sitä yötä yksin.

Ko-ko-kombosti Koblaaaaaa!!!

"Kombosti on biologisesti hajoaavaa orgaanista jätettä, siis kasvi- ja eläinperäisiä aineita, joita elävät organismit hajottavat. Kombostin ja tunkion ero on siinä, että tunkiossa on vallalla anaerobiset bakteerit eli hapettomassa tilassa mylläävät mädättäjäbakteerit, kombostissa aerobinen hajotus on pääosassa ja makrohajoittajien (mm. matojen) osuus on merkittävä." -Wikipedia

"Kombosti Kobla, eli lyhyesti KK, on TOL-03 vuosikurssin apinoiden perustama, sittemmin laajentunut, 'tappelukerho' Oulusta. KK: n sekalaisiin kirjaamattomiin kriteereihin on kirjattu mm. taipumus yleiseen hauskanpitoon, jonkinlaiseen huumorintajuun ja leikkimielisyyteen sekä ns. hyvä veli/sisar-asenne. Kiinnostumme, kun kiinnostut. Nuoleskelu auttaa (mm. diktaattorimme) usein alkuun tasolle/rankille 1. KK:ta voidaan pitää seuranvälityspalveluna. Tarjoamme hultatonta seuraa, bilettämme yhdessä ja pääasiallisesti pidämme hauskaa! Olemmekin jo jonkinasteisessa idiootin maineessa Blankon sisällä. Silti moni seuraamme kaihoisasti tahtoisi." -KK kotisivut. Taas on se aika vuodesta, jolloin rakas diktaattorinne avartaa mystistä mieltään, ja opettaa teitä, rakkaat lukijat, löytämään Kombostin jalon tien. Tien, jonka vain harvat ja valitut löytävät. Lyhyesti roolimme on tuoda juhlaa tavan harmaaseen arkeen, parannella maailmaa hyvillä ideoilla, herättää paheksuntaa ja lähentää samanhenkisiä ihmisiä. Eli tehdä sitä, mitä parhaiten osaamme.

Ai kuka on kirjoittanut? No jos olet utelias, niin katso lopusta...

Kombostilla on mystinen tapa kerätä parhaista parhaimmat riveihinsä. Joukossamme on esim. musiikoita, urheilijoita, edaattoreita, toimittajia, hallituslaisia ja tietenkin Aapo. Jäsenmäärämme on edelleen hyvässä nosteessa ja olenkin ylpeänä saanut huomata, että yhä useampi haluaa tulla pelastetuksi ja löytää mielenrauhan Kombostista. Ja positiivista on myös se, että suuri yleisö alkaa tuntea Kombostin. Viime vuoden budjetistamme suurin osa menikin suhdetoimintaan. Nyt esim. kyykkäkentillä, lipaston käytävillä ja bileissä kiertää viljejä huhuja noista komeista ja karismaattisista kombostilaisista, joilla on vain taivas rajana. Ja kaiken huippuna meistä tehdään jo lauluja. Kyseisen biisin voi kuulla vaikkapa Jonesilta ja Puttoselta (nimet muutettu turvallisuussyistä). Edelleenkin sulautuminen yhä tärkeämpiin vaikutuseliimiin jatkuu. Tällä hetkellä olemme saaneet mukavan palan kakkua nimeltä mainitsemattoman ainejärjestön hallituksesta ja nimeltä mainitsemattoman ylioppilaskunnan edustajistossa. Mutta nämä on sitten niitä hys hys -hommia. Emmehän halua, että suuri suunnitelmamme vuoden 2050 maailmanvalloituksesta paljastuu liian aikaisin. Kombostin perustamisvaiheessa pohdimme pitkään sitä, miten tuleamme pyörittämään tätä hienoa organisaatiota. Koska diktaattori on toiminut aina ja sillä on hyvä historia, päädyimme pyramidiiseen hierarkiaan: Ylhäällä ylväässä yksinäisyydessään on diktaattori (/ despootti). Rankin aletessa väkimäärä kasvaa. Alinta kastia, rank 1:stä, ovat wannabiesit. "Kombosti sulattaa kaikki vikoineen päivineen" kuvaa hyvin toimintaamme. Ja muistakaa, rakkaat lukijat, mikään ei ole virallista! Varoitus! Ei heikkohermoisille tai huumorintajuttomille!

Kombosti Koblan kehityksen tuloksia

- Kasvanut jäsenmäärä
- Oma irc-kanava
- Omat paidat
- Omat www-sivut
- Ankara maine hauskanpitäjinä
- Poikkiteieteellistä toimintaa
- Tasa-arvo (naisjäseniä!)
- Tulevaisuuden lupausten kasvattaminen Naisen Raivo Inc:ssä

Kombosti Koblan saavutuksia

- 2004, 2005 piocosian ja piocoporsaan tittelit
- 2006 valitettavasti vain piocoporsaan titteli (vanhat alkaa väsyä?)
- Fuksisuunnistuksessa kolmas sija 2003 (Silloisella MS-DOSKEHOTE -nimellä)
- Fuksisuunnistuksessa toinen sija 2004 (Silloisella Ihan naamat -nimellä)
- Fuksisuunnistuksen voitto 2005 (Silloisella Osasto Dagen-eft -nimellä) ja lisäksi kombostikoblan kasvattiseura Naisen Raivo Inc. sai jaetun toisen sijan (jollain salaisuusnimellä)
- Fuksikyykän kolmas sija
- 2005, 2006 Oulun kyykkäliigassa b-sarjan mestaruus
- 2005 pronssi OM-kyykässä
- 2006 ansaittu hopeamitali OM-kyykässä
- Tämän hetken hallitsevia twister-mestareita
- Blankon päättäviin elimiin sekä OYY:n edustajistoon soluttautuminen
- Erilaisia iltamia (mm. Keilailta ja Megazone-ilta),
- Nakuilua lukuisilla paikkakunnilla pohjosesta etelään ja idästä Turkuun
- Pinnan alla suhisee: nykyään panostetaan kyykkään, alkoholikokemuksiin ja erään ainejärjestön vallanhallintaan
- KK:lla on nykyään niin hauskaa että ei ole enää tarvetta kasvattaa joukkoaan, tosin potentiaalisille on aina tilaa
- KK ei ole hajonnut, hiljaisolosta huolimatta, KK pitää hauskaa omissa ylivermaisissa piirissään eikä enää niin aktiivisesti melua jotta potentiaaliset jäsenet löytäisivät KK: n. Jos KK:ta ei tiedä nyt niin ei ole tarviskaan tietää!
- vanhat jaksaa pitää hauskaa, mutta tällä suosiolla ei enää jaksa pitää erikseen suurta meteliä asiasta!

Legenda

"Ei se oo muilta pois", Kaunis nainen sanoi: "Te ootte jotaki ihme nörttejä", johon KK-jäsen vastasi: "Ei olla, ku me ollaan kovin tappelukerho Oulussa", "Vittu ko oon päissään", "Ei tuolla kuuhun mennä", "What can I say", "wtf, Aapo selvinpäin?", "Mä oon maksanu tästä", "Humanisti***** kaikille", Kombosti laskee kovaa, WAPPU!, öhyt avain, keubutus.

KAPINAAN!

KK-diktaattori Jussi Aka Xoloth'n alkuperäistekstistä muokannut Ville Kiviniemi

Lastun hommattua itselleen Wiin, ensimmäisiä ajatuksia luonnollisesti oli, että pitääpä pitää Party-peli-ilta vol. 2 ja testata onko laitteesta miinkään. Niinpä eräänä kauniina talvi-iltana kerääntyi kombostikobalaisia lastun peliluolaan iltaa istumaan, hauskaa pitämään ja kaljaa juomaan.

PARTYPELIT

PT. 2

Ensimmäisenä testattiin *Wii Sportsia*. Alkuun uusien pelaajien piti luoda itselleen hahmo ja niistähän tuli kaikista omistajaa selkeästi esittäviä. Sitten päästiinkin tositoimiin ja tennistä mättämään.

Wii Sports: Tennis

Osoittautui huvittomaksi käden vatkaukseksi. Tosin Mikalla ja Saanalla lähti aloitussyötöt niinkö vanhoilla tekijöillä. Kauheita piikkisyöttöjä, yritä sitten niihin osua näillä eriparikäsillä. Vaan mäiske jatkuu. Saanan kanssa pwnattiin äijät (Mika ja Ville) aika helposti, pojat kyllä vetosi meidän hyvään tuuriin. -Juhani

Wii Sports: Golf

Aluksi opeteltiin swingin lyöntiä, siitähän se sitten pikkuharjoitusrupeaman jälkeen lähti sujumaan. Hitaat lyönnit olivat vähän ongelmallisia, ei sitä osaa käyttää vain vähän voimaa. Ihan mukava peli kuitenkin ja kyllähän ne voimattomat lyönnitkin lopulta jotenkin onnistui.

WarioWare: Smooth Movesin survival multipeli

Aika sekava peli, uusintakierros. Aivan hämähä peli, ihme tehtäviä joissa aivan ihme logiikka, vaan hemmetin hauska. Yllättäviä tehtäviä jotka pistää nauramaan totisenkin jampesterin :)

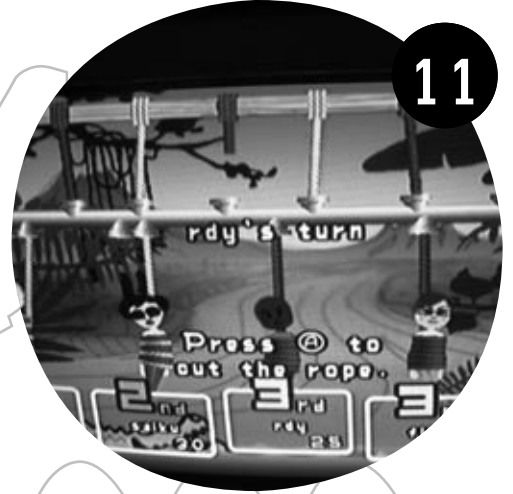
Aika nopea peli, ehkä vähä liiankin. Hiljalleen tehtävät alkoivat hahmottua ja pelaamisesta tuli mielekkäämpää. Pelissä on monia erilaisia pelimuotoja. Yksi, jossa pelaajat juoksivat oli aika mielenkiintoinen. Oli enemmän vaihtoaikaa ja lopullinen voittajan valinta oli myös yllättävä. Kaksi parasta sai kolme köyttä ja muut yhden ja köysiä sitten leikattiin vuorotellen. Randomilla joltakin aina katkesi köysi ja voittaja oli se, joka viimeiseksi roikkui köydestä.

WarioWare: Darts

Sehän se olikin aikalailla taitopelin oloinen härpäke. Ensin oli tähdättävä haluttuun kohtaan ja sitten normi darts-ranneliike ja sinnehän ne paukahteli... Noh ainakin suurinpiirtein taulua kohti. NetM owns kaikki, miehen uskomaton vasemman käden rempseä rannekääntö ja tikat oli aina 20: n triplassa.

Rayman Raving Rabbits

Tämä peli herätti jo ennenkin keskustelua, Mika "nimi muutettuna" oli joskus ajanvaihtumisen hetkenä ottanut maratonin pelin parissa, siis maratonin ihan juoksumieleessä. Ensin mentiin resinalla kohti jyrkännettä hulluna vatkaten ja sitten pupujussi otti liitoa kohti kymmeniä metrejä. Aika huvaton meno, vaan kyllä sai vatkata. Rayman on oikein mielenkiintoinen peli, tosin pelien nimet olisivat voineet olla kuvaavampia. Todella mukavaa ajanvietettä ja ohjaimen heilutusta. Lehmän heitto oli aika jännä kokemus. Hiukkasen kädessä tuntui miehekkään 111 metrin lehmänheiton jälkeen. Hitsi (toim. edit. kiroussanat kiltimmäksi) että lehmä otti liitoa. Porukan paras oli Sari, jolla

tuntui olevan jo aiempaa kokemusta vastaavasta heittopeleistä. Sarihan pesi koko porukan mennessä tullen ja nakkas koko lehmän ainakin Aavasaksanvaaran Itä-rinteille vähintään ja vielä vasemmalla kädellä.

Seuraavassa lajissa juoksutettiin pommia kanilta kanille eli kahta kättä heilutettiin niin hemskutisti (toim. edit. kiroussanat kiltimmäksi). Kunnon päälle se otti. Hullua meininkiä, kaikki vetää hikiha-tussa sen mitä käsistä lähtee. Ainaki kuntoilumeininkiä jos ei muuta!

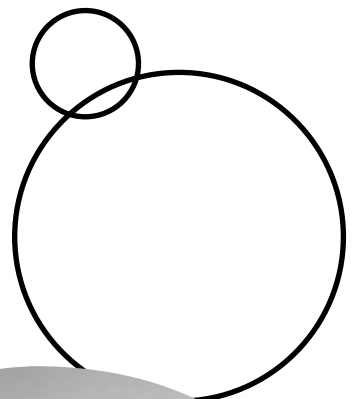
Sitten testattiin peliä jossa kanilta lähti ruumiinjäsenet irti ja ne piti laittaa paikalleen vähän "pistä aasille häntä"-pelin tyyliä, paitsi että aluksi kani pyöri kuin onnenpyörä ja sen jälkeen meni ruutu pimeäksi. Mukavan leppoisaa peliä, helppo ottaa olutta pelaamisen ohessa.

Wii Sports: Keilaus

Aika kiva peli kaiken kaikkiaan. "Onhan tämä hassua" -Flizz. Keilauksen ongelma on oikeastaan vain suuremmalla porukalla odottelu, koska kaikki eivät pääse kerralla pelaamaan ja kierrokset tuppaavat kestäämään.

Wii Sports: Nyrkkeily

Loppuun päätettiin vielä pistää kunnon tappelut pystyyn. Nyrkkeily oli aikaste siisti kokemus. To-sin tässä vaiheessa iltaa unohtui kaikki suojaus ja muu kikkailu, pelaaminen oli pelkkää hakkausta. Revanssimatsissa vähän jo testailin miltä tuntuu väistellä iskuja ja kyllähän hahmo hassusti puolelta toiselle väisteli. Piti sitten hakata naista, mutta minkäs teet. Nyrkkeily oli mukavaa vaikka vähän jäi harmittamaan ettemme kerenneet sen takia Caioon juomaan yhtä olutta. Halusivathan ne muutkin sitten kaveria piestä ja vaikkei nyt montaa matsia pelattukaan, niin myöhästettiin silti muutamalla minuutilla.

Testiryhmään kuuluivat: lastu, semtex, Riddy, Rockyz, MrCap, Teroi, Netmonkey, Feliza ja Saija

Partypelivideot nettijatkoilla! <http://blankki.blanko.fi/nettijatkot>

MUUMI-KI

"MÄÄ EN PIÄ SUA JONNE MINNÄÄN, KU SÄÄ LUET
C++:AA BUSSISSA..."
- Morrissey

MUUMILAAKSON SYVÄ KUTSU

Huhu oli kiertänyt kauas Oulunmaille, että Muumilaaksossa ei myöskään taxfreettä suljeta yöksi. Tätä ilmeisen lupaavaa huhua lähtikin tutkimaan johtava Blankon tutkijaryhmä kymmenen hengen voimin. Henkinen lataus oli erittäin kova, kun armas bussimme alkoi siirtyä kohti matkamme välietappia, Turku. Vahva tunne ja voimontahto purkaantui perinteisesti Blankon mullikuoron upeaan esitykseen. Kaikkien blankolaisten tuntema Yogi-bear kajahti ylvään kuulaana pitkin bussimme käytäviä. Mullikuoron kajauttaessa vielä muutaman klassikon, oli yleisömmme täysin myyty. Tuo tyrmistyksen täyttämä ihailu hiveli matkaaajien mieliämme ja rohkaistuimme vetämään vielä kaupan päälle encorenkin.

Muutaman rohkaisevan konjamiinilasillisen jälkeen tiedeyhteisössämme erittäin arvostetut tutkijat olivat jo valmiina kohtaamaan uusia haasteita, joita heille pian suotiinkin Närpiön Sibylla-syöntiasemalla. Tiukan taistelun jälkeen annoksia koristivatkin ylimääräiset majoneesit. Kauppiaan myhaillessä omittuisen ivallisesti tutkijamme saivat viimein apetta suuhunsa ja matka saattoi jatkua. Turun jo häämöttäessä horisontissa, alkoi jännitys kasvaa suuriin mittoihin. Olisiko ainainen unelmalle 24h Taxfreestä totta? Olisiko Muumilaakso todellakin sellainen taivas, jota tutkijamme olivat odottaneet kuin kuuta nousevaa.

Nähtyämme kaikki Turun tarpeelliset nähtävyydet - eli Turun linnan ja Suomen Joutsenen maston - suunnistimme kohti satamaa, jossa meitä odotti jo kärkeäänä tuo loistoristeilijöiden kuningatar.. MS Isabella.. Isabella oli kaunis ja huumava. Sen avoin Taxfree-syli houkutteli matkaaajamme lämpimään syleilyyn. Mutta pian taivalllemme ilmestyi tummia pilviä. Meitä oli petetty. Taxfree ei ollutkaan aina auki. Tutkijaryhmämme huokaili hetken pettymystään, kunnes johtava tutkijamme Juhani (nimi muutettu) ehdotti murheiden unohtamista ja keskittymistä olennaiseen. Päätimme kuitenkin jättää bingon ja Markku Aron vielä seuraavaan päivään ja tutkia juurikin tuon pahasti pettäneen myymälän antimia. Pitkien ja ankarien empiiristen tutkimusten jälkeen olimmekin jo kypsiä siirtymään yöpuulle.

Aamulla mäntymetsän raikkaat tutkijamme suuntasivat suoraan laivan kuumalle bilekannelle ja hurjaan bingon pyörteeseen. Raskaiden pettymysten ja virtuaalisten pallojen pyörittelyn jälkeen olimme jälleen lyötyjä. Kuinka neiti Fortuna meidän näin unohtikin? Päätimme kuitenkin olla murehtimatta turhia ja panostimme jälleen ostoksiin ja hyvään seuraan. Eipä aikaakaan kun huomasimme, että olikin tullut aika Markku Aron - Kyllä! juurikin sen Markku Aron! (hittibiisejä ei juuri tällä hetkellä tule mieleen) - nimmarikeikan. Pitkän taistelun jälkeen sainkin Markun pyydykseen ja lypsettyä häneltä terveiset teille arvon lukijat. Ilmeisesti eräät vanhemmat rouvashenkilöt

Matkan luontohavainto

Laji: Keltapääsirkuttaja

Kutsuääni: Tasaisen kimeä säksätys

Tuntomerkki: Keltainen töyhtö jota korostaa erittäin lyhyt sulkapeite

Muita ominaispiirteitä: Nuori keltapääsirkuttaja hakee seuraan tasaisella kutsuhuudolla kunnes löytää sitä.

Kuvamateriaalia kyseisestä linnusta on vaikea saada, sillä suurin osa nykyajan kameroista ei kestä korkeimpia sen päästämiä ääniä.

STEILY'07

Teksti: Atte Aunola

"EJ HELV_TTEEI NE MUKA FÖRSTÅÅRAA TÄÄLÄ NÄR-
PIÖSSÄ EES SUOMEA, YRITÄT TILATA SKROVMÅLIA
EXTRA DRESSINGILLÄ NII KESSINKIHÄN SE TARJOI-
LIJALTA UNOHTU. EVO."

- Rockyz

Makujen maailman pikatesti

Makujen maailman tutkiessa yleensä hienoja makuja ympäri maailman, saattaa lähiruoka jäädä vähemmälle huomiolle. Tätä tilannetta lähdin korjaamaan minnekäs muualle, kuin ruotsinlaivalle. Suuntasimme kahden ulkojäsenen kanssa kohti Food Garden – nimistä alä carte ravintolaa. Selatesamme perinteisiä kotiruokia, kuten blinejä muikunmädillä, pursuavaa listaa, josta valitsimme klassisen hampurilaisaterian. Tuo jumalten herkku antoi odottaa itseään vain pienen hetken, kun tarjoilija jo saapuikin loistavien burgerien kanssa.

Huokaisimme ihastuksesta viiltäessämme herkkupalasta ensimmäisen siivun. Pekonin, juuston ja muiden herkkujen täyttämä annos sai testiryhmämme vankkumattoman suosion. Seuraavaa kommenttia ei suositella yliopiston hampurilaisaterioiden suurimmille faneille. Tämä ateria peittoaa nimittäin kyseisen sinänsä vallan mainion läskin mennessä. Ainoa mikä mieltä vähän kaiveli, oli tuotteen sinänsä kohtuullisen rouhea 10€ hinta.

Kaiken kaikkiaan äärimmäisen hyvää läskiä, joskin eräällä testaajalla heräsi kysymys mahdollisesta läskin lisäämisestä.

ottivat tilanteen hieman vakavasti, sillä havaittavissa oli huomattavaa kiihtymistä ja etuilla. Sinänsä kornit vanhat tädit glowstickineen huvittivat, sillä ilmeisesti heille Markku Aron näkeminen oli koko reissun kohokohta. Olivathan arvotutkijatoverini nöyryyttäneet heitä niin sambakisassa, kuin karkikisassa.

Laivan saapuessa satamaan, olimme väsyneitä, mutta onnellisia. Matkallemme asettamat tavoitteet saavutettiin, huhut todistettiin vääriksi ja muumien kaikki mysteerit olivat avautuneet. Paluumatkan kruunasi Suomessa erittäin harvinainen lintuhavainto. Keltapääsirkuttajia näkee maamme eteläosissa erittäin harvoin. Tästä tapauksesta kerronkin lisää luonto-osiossamme. Loppujen lopuksi matkasta selvittiin vähin vaurioiden ja uutta tutkimusmateriaalia kertyi huomattavia määriä.

"JONO ON TUOLLA TAKANA!"

- Kärtyyinen mummo Markku Aron nimmarikeikalla

Tietoturvan demoharjoitus 3: Kotiverkon tietoturva by Ari Vaulo

Tuli tuossa erään Blankkimiitin aikana puhetta eräästä asiasta, joka on varmasti puhuttanut kaikkia nykyisiä ja entisiä fukseja - miten Tietoturvan peruskurssi -kurssin demoharjoituksista voi saada mitään irti ja miksi niitä käydään? Luennoitsijoilla on ollut ongelmia mm. perusasioiden kuten MediaPlayerin käytön kanssa. Miitin tuloksena tuore fuksipallero pistettiin tulisen paikan eteen, istua demoharkka _alusta_loppuun_.

Demoharjoitus otti paikkansa perjantaina 19.1 klo 14:15 salissa IT115, aiheena kotiverkon tietoturva ja luennoitsijana mr. tietoturva, Ari Vaulo. Ari tuli paikalle ajallaan, kertoen kuinka tilaisuus on ilmainen osallistujille ja että kaikki puhe ei ole välttämättä itse aiheesta. Tämän lupauksen hän toteuttikin heti, kertoen kuinka hän kuivaa vaatteitaan virtajohdoissa. Harjoitus alkoi, ja folkewestmäinen puhe täytti luentosalin muttei onnistunut heti kiinnittämään lähtökuopissaan olevien viikonloppuintoisten tollilaisten huomiota. Vielä kun Vaulon materiaali oli vähän sinnepäin piirrettyjä kuvauksia talon seinistä sekä erilaisten mittayksiköiden pyörittelyä (puhunko maileista vai kilometreistä?), opiskeluinto ei ollut ihan se korkein mahdollinen. Nyt kuitenkin pysyttiin aiheessa, ja Vaulo herättelikin silloin tällöin yleisöään hakkaamalla käsiään yhteen. Jouduin pettymään, kun edestäpäin ei tullut yhtään yleisönhuudusta. Tähän väliin läpikäydään myös kotiasioita, milloin tapellaan tulostusvuoroista ja miksi perheessä kolme tietokonetta yhtä henkilöä kohti on ehdoton maksimi. Myös sisustusongelmia käydään läpi, "ne koneiden johdot on niin rumia". Miksei siis nettiä, kolme konetta henkilöä kohti ja ZERO piuhoja?

Tässä vaiheessa harjoitusta on kulunut puoli tuntia, ja meikäläistä alkaa hajottamaan ajatuskin että mihin nakkiin pitikään sotkeutua. Nyt aletaan sitten puhumaan spammeista, Vaulo tunnustaa joskus menneensä halpaan ja kirjoittavansa puolet Kalevan nettisivujen Juttutuvan sisällöstä. Vertaisverkkojenkin vaarat käydään läpi, Vistan Service Pack kolmosen lataaminen ei kuulemma ole suositeltavaa, paitsi jos haluaa ratkaisun koneensa virusongelmaan - kun kone on käyttökelvoton, eipä tarvi miettiä tuleeko niitä viruksia vai ei. Puhutaan myös pitääkö vanhempien valvoa lastensa koneenkäyttöä, varsinkin parikymppisten lasten kohdalla. Parental Advisory on liian jenkkihommaa. Netin vaaroista Vaulo kertoo, että samallain kun netissä varotaan pedofilejä ulkona pitää varoa pedestriaaneja - eihän lommoinen puskuri ole kovinkaan mieltäylentävä näky. Yleisö nauraa. Edessäni olevien läppäreiden ruuduilla on kaikkea aina sinkkuforumeista pokeriin.

Nyt sitten päästään itse tietoturva-asiaan. Esimerkkinä hakkeroinnista Vaulo kertoo, kuinka hän on selvittänyt langattomien verkkojen tunnuksia ja yrittää siinä välissä esittää tv-mainosta. Edessäni istuva Karukki (nimi ei muutettu) nukahtaa. Vaulo kertoo myös miten laitoksemme sivuilla on ollut hakkerointia, jonka tuloksena on ollut paljon mielenkiintoisia "luontokuvia". Backupit ovat kertoman mukaan hyvässä tallessa ja saantioikeuksiakin on peukaloitu.

Luentoa on kulunut puolitoista tuntia, kun kaikkien odottama nimilista lähtee liikkeelle ja salin alaosaan kertyykin pitkä jono. Vaulokin on päässyt sanoista tekoihin, hän esittelee erilaisia laitteita ja kertoo miten niitä yhdistetään. Sitä varten on Porvoon lakua ja merimiessolmuja. Hän kertoo myös pelastaneensa Kärpissä vierailleen Micke Nylanderin koneelta tiedostoja. Huomaan tässä vaiheessa kynäni lyhentyneen pari senttiä ahkerien muistiinpanojen seurauksena, tosin yksikään ei itse luentoaiheesta. Tässä vaiheessa pistän myös nimeni listaan, mutten lähde mihinkään toisin kuin mm. lähelläni istuneet Weju ja Karukki. Itse demoaminen tehdään Macilla ja keskitynkin seuraamaan demoamisia. Nämä asiat Vaulo esittää selkeästi ja huolella, hyvässä lykyssä opinkin jotain. Kun demoamiset on tehty ja luennon aiheet on kerrattu, pakkaan kampeeni ja siirryn vkonloppumeininkeihin.

Yhteenveto harjoituksesta: Vaikka itse asiat taitavat olla samoja jokaisella käyttöjärjestelmällä, olisi demoamista voinut näyttää muillakin järjestelmillä kuin Macilla. Tämä luento ei kuitenkaan kompassellut perusperusasioihin, verraten mm. ensimmäiseen demoharkkaan josta mainitsinkin aloituskappaleessa. Vaulo piti linjansa loppuun asti, puhetta tuli asiasta ja sen vierestä melkein enemmänkin eikä tilaisuudesta peritty maksua. Huumoriakin oli soppelisti siroteltu ympäri showta. Tämä oli kuitenkin selkeästi paras demoharkka, vaikkei tämäkään ollut sellaista jonka takia istua ylimääräiset pari tuntia koululla. Valitsisin tässä tapauksessa kuitenkin kahdesta pahasta pienemmän, eipä tuo luentopäiväkirjojen kirjoittelukaan erikoisemmin kiinnosta.

Tuomas Aarni

LASKIAISMÄEN ENNAKKOTESTAUUS

REIKUNMÄKI 7.2.2007

TESTAAJINA TUOMAS AARNI JA VILLE KIVINIEMI

Laskiainen on tulossa aikamoista vauhtia, ja laskiaisbileet sen myötä. Monissa joukkueissa varmasti mietitään kiivaasti, millä sitä mäkeä kannattaa laskea ja millä välineillä saa hurjimmat kyydit. Blankin hurjapäät Aarni ja Kiviniemi uhkasivat sekä 30 asteen pakkasta, pimeyttä että painovoiman toistaiseksi kumoamattomia lakeja. Testaussessiomme erinäisillä välineillä antoi seuraavanlaiset tulokset (saa hyödyntää itse laskiaispäivänä, se on jopa toivottavaa):

◇◇◇ GTA London meni mäen alusta loppuun, mutta on hidas ja hankalahko ohjattava. Ei lähelläkään itse pelin tarjoamia vauhtielämyksiä.

◇◇◇ Keskusyksikkö oli nopea, mutta huterantuntuinen ja vaikea hallittava – jopa pelottava. Laitteesta irtoili pikkuosia matkan varrelle.

◇◇◇ Kuvaruutu alaspäin asetettu näyttö liikkuu hyvin, mutta hallinta ja päälläpysyminen on vaikeaa. Näytöstä roikkuvat johdot ovat hyviä piiskankorvikkeita, jos haluaa piiskata lisää vauhtia ja ennen kaikkea pystyy tekemään tämän kaiken samanaikaisesti.

◇◇◇ Blankki on kuin kiihkeä lomaromanssi – antaa hyvät kyydit, mutta homma jää valitettavasti vain siihen yhteen kertaan.

◇◇◇ JTS-harjoitustyö oli muuten hyvä laskettava, mutta epätasaisessa mäessä vaikea ohjattava ja hajoaakin helposti. Näin kävi myös allekirjoittaneelle harjoituksissa työtä valmistellessa.

◇◇◇ 0.7-litrainen Jägermeister on selkeästi parempi alkoholi_kokemuksena kuin mäenlaskuvälineenä. Pullon päällä on vaikea pysyä selvinpäinkin.

◇◇◇ Makuupussi tarjoaa hitaan, mutta pehmeän kyydin. Verrattavissa vanhaan mummuun.

◇◇◇ Kaapinhyllä on hyvä laskuväline, muttei pysy perässä. Tasainen ja teräväkulmainen etureuna antaa myös aikamoisen lumipesun.

◇◇◇ Popedan kokoelmalevy Hittejä, Kersantti Karoliina! jäi lähes samantien hankkeen kiinni. Suksi ei Paten mukaan luista itse levyllä, puhumattakaan itse levystä mäessä.

◇◇◇ Hesburgerin tarjotin liukuu hyvin, mutta on auttamatta liian pieni normaalikokoisellekin blankolaiselle. Vauhtia siinä kyllä riittää, ja jonkinlainen kontrollikin säilyy.

◇◇◇ IBM:n Model M-näppäimistö lähtee hyvin, mutta tökkii

liian pahasti. Huhujen mukaan tämä malli kestää ydinsodankin, eli se kesti myös mäenlaskun.

◇◇◇ Karjalan mäyräkoiralla saa hyvät menot, mutta paras vertailukohde taitaa olla kondomi. Kyyti on ihan jees, mutta se jää vain siihen yhteen kertaan. Huonoimmat hajoavat täysin.

◇◇◇ Kitarapussi ei liikkunut yhtään mihinkään, kuten eivät myöskään vauvojen turvaistuin tai täyttämätön uimapatja. Jopa armeijan hikilaudat liikkuvat paremmin. Turvaistuimelle kuitenkin erikoismaininta turvallisuudesta myös mäessä – kun ei liiku, ei voi olla vaarallinenkaan.

◇◇◇ Kaleva (7.2.2007) antoi kohtalaiset liu'ut, mutta hajosi tasaisesti matkalle. Tällä kuitenkin pääsi koko mäen alusta loppuun ja helposti.

◇◇◇ Muovinen opaskyltti (Kulkusuunta -->) liukui hyvin, mutta jäi matkan varrelle. Tämäkin objekti on valitettavan pieni.

◇◇◇ Puhelinluettelolla meni pitkälle, mutta sitä ohjattaessa saa olla tarkkana. Ei kuitenkaan hajonnut millään tavoin, eli kestävyyttä riittää vaikka useampaan laskuun.

◇◇◇ Pelipaita (#17 Aarni, RB Isäntämiehet, kaukispuulaaki) ei

liikkunut minnekään. Ei paljon poikkeaa omistajastaan luistimet jalassa.

◇◇◇ Hiirimatto meni lujaa, mutta kokonsa vuoksi vaikea hallittava. Kyyti oli hyvä, jopa loistava. Tämän kun saisi isompikokoisena.

◇◇◇ Kirjoituspöydän alusta hajoili tasaisesti matkan varrelle, mutta monikerroksisuutensa vuoksi jälkiliukkaita oli paljon ja ne olivat pitkiä. Tällä mennään ja lujaa, kontrollikin on hyvä.

◇◇◇ ATK-kirja (Lammi-Hyppönen: Tietokoneen käyttötaito 1 – Ajokorttitutkinnon peruskirja XP-ohjelmille) liukui hyvin, ja kirjalle löytyi vidoinakin hyötykäyttöä. Kirja ei kuitenkaan kesittänyt yhtenä kappaleena tätä laskua.

◇◇◇ Pizzalaatikkovertailussa vastakkain olivat Lidlin ja Maxin pizzaboksit: molemmat menivät aikalailla yhtä pitkälle, mutta Maxin laatikko vei voiton mukautuvuutensa vuoksi.

◇◇◇ Muovipussi liukui hyvin, mutta maakosketus on laskijan kannalta aivan liian kova.

Yhteenvetoa: Valitettavan suuri osa tavaroista meni suoraan testin jälkeen kompostiin, eli-
kä yhden laskun voi ottaa muttei kannata yrittääkään käyttää samaa objektia koko päivää. Valitettavasti emme pystyneet testaamaan aivan kaikkea mitä olisimme halunnut, mutta kyllä näistäkin tavaroista pystyi erottelemaan hyvät ja akanat. Pidämme testivoittajina Hesburgerin tarjontia ja ATK-kirjaa, jotka kohtasivat erittäin hyvät haasteet sekä

hiirimatolta että kirjoituspöydän alustalta. Selkeitä floppeja olivat kitarapussi sekä pelipaita, jotka eivät tehneet eleitäkään mennäkseen mäkeä alas itse laskijoiden aikamoisistakin eleistä huolimatta. Pöydän levyt emme alunperinkään odottaneet mitään, eli se täytti odotuksensa.

Tärkeimpinä kriteereinä mäenlaskuvälinettä valittaessa pidämme sitä, että välineen päällä pystyy olemaan täysin ongelmitta ja että siinä on tasainen pohja. Valintaprosessissa koolla on merkitystä, koska koko joukkueen tulee pysyä kyydissä mukana. Tarpeeksi isolla saattaa saada jopa ylimääräistä seuraa pitkiin liukuuihin. Tätä emme valitettavasti päässeet testaamaan, koska välineemme olivat valitettavan pieniä emmekä kehdanneet alkaa huutelemaan satunnaisille koirankävelytäjille. Tosin jos he olisivat olleet naisia, olisimme mitä todennäköisimmin tehneet poikkeuksen.

Viimeisimpänä muttei vähäisimpänä ohjeena kilpailua varten: Juokaa itsenne hyviksi laskijoiksi!

ARVOSTELUSSA NO GOOD -LUMILAUTAILUPÄTKÄ

Jussi Lehtonen

Vaikka allekirjoittanut ei juuri mitään lumilautailun ja siihen liittyvän oheistoiminnan päälle ymmärräkään, ei Massive Attackin Unfinished Sympathy -kappaleella alkava elokuva voi olla täysin kelvoton, vaikka nimi siihen viittaakin. Pätjän alun rytmitys tuntuu kohtuullisen sekavalta. Ruutuun lätkitään kuvia nuorista jompeista sekä harrastuksensa tiimellyksessä, että seisoskelemassa jämyä näköisinä. Tällöin kyseisiä henkilöitä on ilmeisesti tarkoitus yhdistellä ruudulla välähteleviin nimiin, mutta välillä yhteydet jäävät epäselviksi tekstiplanssien epäonnistuneen sijoittelun vuoksi. Elokuvan myöhemmissä kohtauksissa esitettävät pärstäkerroin-nimi -yhdistelmät tuntuvat osuvan jostain syystä paremmin kohdalleen.

Ensimmäisessä varsinaisessa kohtauksessa, jossa ylistetään kaveruutta ja hyvää meininkiä, olisin suonut olevan enemmän kerroksellisia elementtejä. Tässä versiossa otokset jäävät sekä toisiinsa että kokonaisuuteen nähden irrallisiksi, ja mieleen nousee lähinnä kuva itselle tuntemattomasta poikaporukasta pitämässä ommaa kivvaa. Esiikö näiden otosten kuvauksissakin ollut kyse Manibois-tyylisestä puolivillaisuudesta, eli: "Kamera käy nyt, teepä jotakin tosi hauskaa!" Ja se kohtauksen musiikki... Kyseessä oli rehevä esimerkki siitä, mihin europoppi ei kertakaikkiaan kykene, silmät kyllä havaitsivat että meno ja meininkiä on, mutta korvat kamppailevat vastaan minkä ennättävät. Jyrkimmin selkäkarvat nousivat pystyyn rallin sanoja kuunnellessa: "Put your hand in my hand!" Edellinen saattaisi toimia sen puolen sekunnin ajan, jolloin poijaat läjäyttävät yliviitokset raikkaan aurinkoisessa talvi-ilmassa, mutta tämän kertosakeen jatkuva toisto tuo mieleen limudiskon ujon teiniparin. Hieman ihastuneelta vaikuttava tyttö kiskoo vastentahtoista tanssipartneriaan lattialle ja... Höm, niin, setäkin oli joskus nuori. Noh, elokuvan loppuosan eurohumpu olikin sitten yhtä herkkua tähän verrattuna.

Muutama kamera-ajo ja kuvakulman vääntely on toteutettu ammattitaitoisella jäljellä, mutta ne valitettavasti hukkuvat muun massan sekaan. Pahimmillaan edellä mainittujen kaltaisten otosten jälkeen ruutuun tuleva äärimmäisen nolo tempu vesittää tunnelman täysin. Onhan se tietty vinkeän näköistä, kun samantyyllisiä otoksia toistetaan peräjälkeen tappotahdilla, mutta kuinka monta kertaa esimerkiksi munilleen tangon päälle putoava roikale jaksaa sävähdyttää? Veikkaan, että jälki tästä kyllä paranee, jähka tuotantotiimi malttaa opetella dramaturgista kerrontaa, ja antaa niukkuuden toimia runsauden sijaan. Toisaalta, jos tykittävä leikkaustekniikka kiehtoo, kannattaisi tutustua vaikkapa Shinya Tsukamoton (niin, se Tetsuo ohjaaja) Tokyo Fist -elokuvaan. Siinä sattuu. Kokeilkaapa pistää seuraavan pätkänne onnistuneimpiin kohtiin järjettömän massiiviset ääniefektit? Ihan aikuisten ja vanhustenkin oikeasti, se voisi toimia.

Eri otosten ja kohtausten välillä tapahtuva kellon- ja vuodenaikojen vaihtelu häkellyttää, eikä ollenkaan hyvällä tavalla. Ehkäpä otoksia voisi seuraavalla kerralla kokeilla rytmittää lineaarisemmin? Ellei kyseessä ole sitten Ed Wood -pastissi. Paikan summittaisella vaihtumisella ei liene niinkään merkitystä, ihminen kun oudosti mieltää liikkuvan kuvan tapahtuvan samassa ympäristössä, mikäli kahden otoksen välillä on yksikin yhdistävä elementti – joka lineaarisessa leikkauksessa on esim. vuorokauden ajankohta.

Olisi ollut kiva tietää missä päin maailmaa kohtauksissa liikutaan. En usko että toblerone-mainoskyltti tien varressa alppimai-seman edustalla on kuvattu Alppilan neuvostonolliittien näköisten kerrostalojen tienoilla... Jonkinlainen aloitusmonologi olisi lisännyt edes pienen tarinallisen elementin elokuvaan. Elokuvassa esiintyvien välillä tapahtuvan vuorovaikutuksen minimalistinen ote – sekä kameran että toistensa kanssa – ei liene seurausta siitä, että halutaan keskittää huomio itse temppeihin. Sen verran paljon poseeraavia pärstäkuvia ja nimiä filmiin on ehdettu.

Viimeiset kymmenen minuuttia alkoivat jo tuntua nähdyn toistolta. Samat paikat, lähes samat temput, ja samannäköiset tyypit. Edes Blondien Call me ei kyennyt tunnelmaa nostamaan! Lievänä poikkeuksena erään kuvaajan disclaimer vaikean kuvausession jälkeen: "Tätä ei sitten laiteta elokuvaan." No eipä vissiin. Ehkäpä päihdytysaineet olisivat avanneet vilmin sanomaa hieman enemmän, mutta tämä tyyppaus tuli suunnitelmista poiketen suoritettua ihan selvistä päin.

Pakko myöntää, että erään sankarin kattilalla tekemä tempu pisti hetkeksi hiljaiseksi. Kämpän asukasta kävi aluksi sääliksi, mutta sitten tuumin että jos hän ei luuttua niskaperseotteella auvoisalla vieraallaan lattiaa puhtaaksi, lienee hän tämän pikku kujeen ansainnutkin. No good, man! Arvosanaksi tälle pätkälle pistettäköön kolme venähtänyttä sormeaa ja muutama ruhje. Luunmurtumia ei tällä jäljellä vielä saada aikaan, mutta aivot saattavat nyrjähtää jos tätä ryhtyy katsomaan vakavissaan.

Elokuva: No Good

Tuottaja: T.Cinema (www.tcinema.tk)

Formaatti: DVD

Julkaisuvuosi: 2004

Pääosissa: Fredrik Sirviö, Anssi Manninen, Vesa Nissinen, Jussi Tarvainen, Aleksi Vanninen, Joni Malmi, Iikka Bäckström, Antti Seppälä, Eero Ettala, Lauri Heiskari, Jukka Erätuli ja paljon muita!

Laskettelureissu

Kirkkaana tammikuun aamuna kokoontuivat laskettelusta innostuneet Blankolaiset kyykkäkopilla suksineen ja lautoineen valmiina suuntaamaan kohti Yllästä. Kuten normaaliin excuilen henkeen kuuluu olivat kaikki sangen hyvässä kunnossa jo Kemin kohdalla, suurta hilpeyttä aiheutti matkan aikana normaaliin tapaan jatkunut Miikka Krogeruksen homofobian tuki ry:n homofobiaharjoitus, sillä actionman ei omista suksia ja siitä syystä hän oli lähtenyt mielummin rantalomalle Kenin kanssa.

Jostain kumman syystä bussikuljettajamme oli päättänyt että tämä reissu ajetaan Rovaniemen kautta, vaikka se pidempi matka onkin. Tästä närkästyneenä suuri osa päätti pyytää taukoa Rovaniemellä ja niinpä pysähdyimme tunniksi, että ihmiset saivat tankata hieman. Tauko kuitenkin venyi, kun Blankon omat hevarit päättivät lähteä etsimään Lordia Rovaniemen keskustasta ja päätyivätkin sitten mitä mystisimpiin paikkoihin ympäri kuntaa. Kaiken lisäksi kukaan ei löytänyt Lordia, mutta Riku kyllä löysi Jorma nimisen spurgun, jonka kanssa hän jäikin sitten tutustumaan Rovaniemen yöelämään.

Illankoitteessa pääsimme viimeinkin mökkeihimme ja lämmitettyämme saunat aloimme mietiskelemään illan ohjelmaa, suurin osa päätyikin laulamaan karaokea rinnebaariin valitettavasti muutama Blankolainen joutui himokkaan keski-ikäisistä naisista koostuvan joukon keskelle ja heitä löytyi seuraavana päivänä ympäri tunturin rinteitä, kaikki heistä olivat järkytyksestä aivan täysin lukossa ja ainoa asia mitä heistä ulos saatiin oli ” Ei enää myskiä.”. Täyttä toipumista odottelemme edelleen, raukkojen oireisiin kuuluvat vieläkin jatkuva käsien värinä, pakokauhu, selkeä ylikiintymys omiin vaatteisiin ja täysi unettomuus. Rohkenemme vain arvailla mitä yö on pitänyt sisällään, mutta kukaan meistä ei kuitenkaan halua tutkia asiaa tarkemmin kanssa-Blankolaistemme tilasta johtuen.

Viimein kun pääsimme laskettelemaan oli ilma ihanan viehkeä ja fiilis korkealla. Voideltiin skimbat, lähdettiin hissejä kohti, suoritettiin lasit ja hypättiin hissiin, näin siis niillä jotka eivät olleet liian humalassa päästäkseen hissiin, tämä ryhmä siis käsitti noin 70% Blankolaisista. Noh, olipahan rinnebaarin omistajalla ainakin mukavaa :) Streetti oli loistavassa kunnossa ja pian femmat paukkuivat rinteessä, samalla seiskat ja välillä myös niskat, ensimmäisen laskupäivän saldoksi saatiin yksi murtunut kylkiluu, sijoiltaan mennyt olkapää, kadonnut Puttolan Jyrki ja roppakaupalla mukavia laskuhetkiä. Illalla mökeissä paistettiin takassa makkaraa ja juotiin muutama(?) olunen, muutaman makkaran jälkeen osa hilpeistä laskettelijoista jouduttiin korjaamaan hangesta, mutta ainakin kivaa oli :) Seuraavana päivänä rinteeseen pääsi jo hieman useampi, mutta siitä huolimatta suuri osa blankolaisista taisi löytää itsensä jälleen kerran rinnebaarista, paikan omistaja oli aloittanut kanta-asiakaskorttien painamisen ihan vain blankolaisten kovan panostuksen vuoksi. Ak-

tiiviset laskijat löysivät itsensä jälleen streetin hakkauksesta ja osa löysi hyvää offariakin kuulemma jostain, paikan sijainti jäi hieman mysteeriksi ja yleisesti epäillään, rinteessä tapahtui jotain ihan muuta toimintaa ja offari oli ihan puhdas tekosyy, varsinkin kun lunta tunturin reunassa oli alle metri ja vain rinteissä oli runsaasti tykkilunta. Kuka tietää, kuka haluaa?

Erään hotellin alakerrassa olikin iloksemme yökerho, jonne porukka suuntasi kun alkoi olla selvää, että tänäkään iltana kukaan ei olisi selvä. Paikalla oli myös helsinkiläisiä opiskelijoita, jotka olivat juuri illankoitteessa saapuneet ylläkselle ja odottivat innolla seuraavaa päivää, jotta pääsisivät laskemaan. Suurin osa toisesta opiskelijaporukasta oli tyttöjä ja yllättäen blankolaiset hankkiutuivat heidän seuraansa ninjan viekkauksella ja jedin tahdolla. Illan aikana tapahtui niinkin huomattavaa pariutumista, että kun aamu koitti, lähtö myös-

hästy 2 tuntia kun omien mökkiemme lisäksi piti etsiä naapuriporukan mökit, hotellin käytävät ja allasosasto sekä tunturin huippu, jonne osa blankolaisista oli päättänyt tehdä lisä-excursion. Juuri kun olimme nostamassa kytkintä, hotellista huojui ulos myös Puttolan Jyrki, joka oli yltäpäältä kynnenjälkien peitossa, jyrkin vaatteetkin olivat aivan riekaleina. Kukaan ei tiedä mihin Jyrkin rinnevarusteet ynnä muut olivat kadonneet, eikä ketään juuri kiinnostanutkaan. Jyrkillä oli mukanaan ainoastaan yksi sarjakuva ja ainoat sanat mitä hänen suustaan saatiin ulos olivat ”Ei enää Nemi, ei ei ei enää lisää!!”

Kun bussi viimein pääsi lähtemään kohti etelää, oli porukka muutamaa nuoremman polven duracelpupua lukuunottamatta varsin väsynyttä ja harva oli enää Kittilän kohdalla hereillä. Lopuille tarjoutui siis oivallinen tilaisuus kebutukseen ja muihin ”opiskelijapiloihin”. Matkan aikana bussista vain mystisesti katosi muutama

nuoremman polven opiskelija.

Rovaniemelle saavuttuamme otimme kyytiin Rikun, joka oli hyvässä kunnossa, löysimme hänet paistelemassa makkaraa jätkänynttiläsillan alta muutaman uuden kaverinsa kanssa. Ouluun päästyämme Riku ei ollut vielääkään toipunut tripistään, mutta ketään se ei näyttänyt haittaavan, sillä Rikulla oli päällä niin hyvät jutut, että päätimme seuraavaksi excuksi lähteä porukalla tutkimaan Jorman kanssa maailman todellista olemusta ja makkaran sopivaa kypsyyttä. Kaikenkaikkiaan reissu oli hyvin antoisa ja kaikki paikalla olleet nauttivat suuresti reissusta.

HARMI VAAN ETTEI SITÄ TAPAHTUNUT KUN ETTE SAANEET AIKAISEKSI ILMOITTAUTUA!!!!

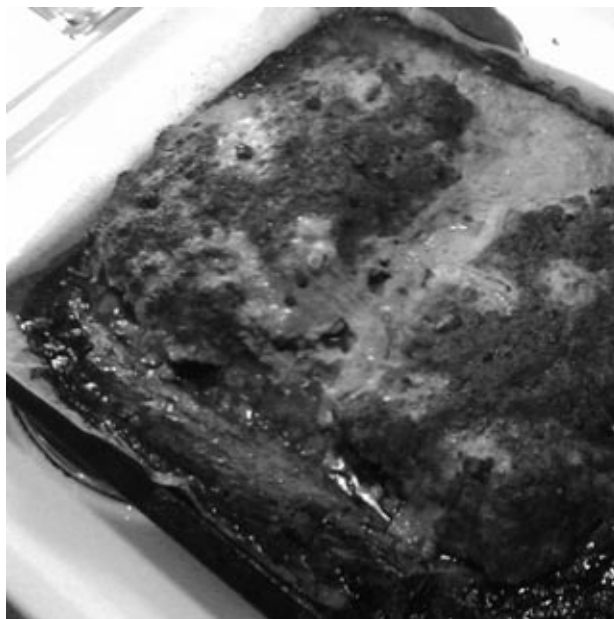

Osa I

Cajun-keittiötä etsimässä - Mystinen New Orleans

Useimmat teistä saattavat tunnistaa meidät parhaiten ahkerina opiskelijanuorukaisina, mutta meillä on myös puoli, josta harvat ovat kuulleet. Jo vuosien ajan olemme kiertäneet maailmaa tutkien eri makuja ja kulttuureja. Näiden matkojen yhteydessä saatuja oppeja tulemmekin tämän juttusarjan muodossa tuomaan kaikelle kansalle. Arvostelussamme on joka kerta muutamia klassisimpia kulinarismien helmiä maailman joka kolkalta.

Tammikuussa tympäännyttyämme synkkään ja pimeään talveen päätimme suunnata katseemme kuumaan etelään ja suuntasimme yksityiskoneemme kohti New Orleansin pikkukaupunkia Amerikan ihmemaassa. Pitkän ja hartaan kulttuurisen tutkimuksen, jota kutsutaan myös nimellä Mardi Gras, alkoi mieleemme tehdä jotain perinteistä Creole-keittiön apetta. Siksi suuntasimmekin kohti New Orleansin pikkukatuja ja pian löysimmekin viihtyisän näköisen Big Mama Putoné's House of Firen. Ennen sisälle pääsemistä kollegani ja minä huomasimme kuitenkin tulevamme kolkatuiksi. Ilmeisesti usean tunnin kuluttua heräsimme itse Big Maman keittiöstä. Pelkäsimme jo pahinta, sillä olimme mehan voodooon kotialueella ja tuo iso naishenkilö näytti erittäin pelottavalta. Jotakin tuttua tuossa mystisessä rouvassa kuitenkin oli. Ihan kuin olisimme kohdanneet hänet ennenkin matkoillamme. Big Mama pahoitteli saamaamme kohtelua ja kertoi vain halunneensa vaihtaa reseptejä maailman kuulujen kulinaristien kanssa.

Vietettyämme viikon omaksuen tuon kumman miehisen tädin oppeja ja tietoja ruuan sielusta, olimme valmiita kohtaamaan jälleen muun maailman ja sen meille asettamat haasteet. Hie-man pöllämystyneinä kävelimme suoraan hämärästä kirkkaa-

seen päivään ja tiesimme heti mitä meidän tulee tehdä. Siksi tuommekin teille tänään esille neljä Big Mama Putonén hienointa reseptiä. Big Mama ei antanut meidän maistaa kyseisiä nautintoja lainkaan ja olemme pitäytyneet himosta koskea resepteihin tähän saakka. Mama kertoi oikean ajan vielä tulevan ja se aika on nyt. Hyvät naiset ja herrat, on aika siirtyä mystisen voodooon ja tulisten yllätysten maailmaan!

Koska makujen maailman vakiojäsenet ovat erittäin höveleitä herrasmiehiä – eli idiootteja, joilla on liikaa rahaa ja aikaa - kutsuimme mukaan muutaman kunnioittamamme ammattilaisen. Kutsukaamme heitä nimellä ”hyväuskoiset hölmöt.” Ja mikä parasta naamioimme testi-illan viattomaksi illanistujaisiksi (monikko?).

Ilta alkoi alkudrinkkien merkeissä. Testin kohteena oli Big Maman lämpimästi suosittelu Devil's Mouthwash. Testiryhmän vajotessa tuon tulilieden pauloihin, heräsi monen testaajan mielessä tunteita lapsuuden epäoikeudenmukai-

suuksista ja luiden rikkomisista. Toisaalta tuo lämmin tabascon potkaisu suussa loi pohjaa klassiselle ruokakokemukselle.

Alkupaloihin siirryttiin suurin odotuksin ja pettynytän ei ku-

kaan. Big Mama's Sacks Of Fire kutitteli miellyttävästi huulilla ja nuiden pehmeiden nyyttien sisältö poltteli sopivasti poskissa. Lisäksi nyyttien sisällä ollut valuva juusto loi pehmeän ja odottavan tunteen kohden tulevaa. Kielet lipoen tuon taivaallisen nyyttikokemuksen jälkeen testiryhmä alkoi jo orientoitua pääruuan tulemiseen.

Ennen tuota massiivista loppuhuipennusta oli edessä kuitenkin yksi illan kiinnostavimmista kokemuksista. Devil's Asshole. Tuo punainen kostaja kiilui testilasissa vaalien viattoman koemaistajan sielua. Moni testaaja joutui kieltäytymään kunnialta peilataessaan sielunsa pimeää puolta tämän varjojen juoman punaista pintaa vasten. Jotkut, jo ilmeisesti minuutensa voodooille myyneet suostuivat tähän riittäin. Tomaattisen kuoleman viipyillessä kielellä kamppaili jokainen oman, sisäisen kurimuksensa kanssa. Tästä huolimatta – tai ehkä sen ansiosta – testiryhmä onnistui kamppailemaan tiensä tuon Graalin maljan pohjalle. Pieniä Puttosia ei vahingoitettu – korkeintaan järkytettiin – testiprosessissa.

Big Mama's Baby burger kutkutteli jo kulman takana. Kuten Big Mama, myös tuo runsas jumalten tuotos omasi paksujen

"sämpylöiden" välissä reilun kilon lihaa sekä muuta kivaa. Tuon kilon pihvin omaavan huikopalan tiristessä aitoa New Orleansin henkeä huokailevassa kiviunissa, muistui illan seremoniamestarien mieleen Big Maman tiukat, mutta rakkaudentäyttämät opetusessiot tummuvan lihan tuoksussa. Pihvien kypsyyssasteiden lähestyessä tieteen ja tunteen sanelemaa

optiota, oli aika valmistella – Big Maman termein – "lihan vaate", eli sämpylä ja lisukkeet. Etsiessämme tietä kohti suoranaista kulinaristista orgasmia turvauduimme seuraaviin, hyviksi havaittuihin suuntaviivoihin: pekoniin, cheddariin, majoneesiin, kirsikkatomaatteihin ja raikkaaseen salaattiin.

Testiryhmän uuvahtaessa suuren lihan jäljiltä oli täysin hiljaista. Syvä huokaus katkaisi hiljaisuuden ja testiryhmä tuijotti toisiaan täydellisen hui pentuman väsyttämänä. Ilta oli ollut kaikinpuolin täydellinen ja kenellekään ei jäänyt epäselväksi Big Maman oppien toimivuudet. Olimme sen pienen

hetken yhtä universumin kanssa. Olimme läskejä.

B-Kela goes to IFFR

*IFFR eli International Film Festival Rotterdam järjestettiin tänä vuonna 36. ker-
ran. Tätä 10-päiväistä festivaalia pidetään Euroopan suurimpana yleisölle suun-
nattuna elokuvafestivaalina, koska toisin kuin Berliinin tai Cannesin elokuva-
juhlat, tapahtuma ei keskity palkitsemisiin tai isoihin lehdistötapahtumiin. Tästä
innostuneena B-kela ottikin tehtäväkseen tutustua festivaaleihin esitelläkseen sen
antia tiedonjanoisille lukijoilleen.*

Mikko Pallari

Miehen työ (A Man's Job, Suomi 2007)

Miehen työ on dramaattinen kertomus Juhasta (Tommi Korpela), joka ei uskalla kertoa vaimol-
lensa (Maria Heiskanen), että hän on menettänyt työpaikkansa betonitehtaalla. Juha yrittää epä-
toivoisesti saada töitä. Hän jopa laittaa ilmoituksen huoltoaseman oveen, jossa hän tarjoaa itseään
rakennustöihin. Eräänä päivänä hän saakin vastauksen ilmoitukseensa naiselta, jolla onkin muut
asiat mielessä. Tästä inspiroituneena Juha päättää ryhtyä myymään itseään kaverinsa Ollin (Jani
Volanen) avustuksella.

Vaikkakin Tommi Korpela ja Jani Volanen tunnetaankin parhaiten Studio Julmahuvista, heidän
tuottamaansa huumoria käytetään rajatusti elokuvassa. Alun muutaman hauskan kohtauksen jäl-
keen elokuva näyttää kyntensä sekä synkän puolensa käsittelemällä prostituutioon liittyviä moraa-
lisia dilemmia ja stereotypioita.

Hienon alun jälkeen elokuvan kiinnostavuus alkaa hiipua, mutta se silti pitää katsojansa penkis-
sänsä loppuun asti. Elokuva on tuttua turvallista kotimaista keskitasoa. Miehen työ on kuitenkin
kahdesta kotimaisesta festivaaleilla näytetyistä elokuvasta lievästi parempi.

3/5

Yleisön arvionnissa 567 vastanneen kesken elokuva sijoittui sijalle 52, keskiarvolla 3.98/5.
Elokuvan viralliset kotisivut "Michael's Hot Date": <http://www.miehentyo.fi/>
Suomen ensi-ilta 23.2.2007

Ten Skies (USA 2004)

Ten Skies on uskomattoman kiehtova, mutta rujo elokuva, joka pitää katsojansa mielenkiinnon yllä
viime minuuteille asti. NOT.

Ten Skies on oikeasti tylsin elokuva, jonka olen ikinä nähnyt. Kuten elokuvan nimikin sen kertoo,
perustuu elokuva kahteen sanaan: kymmenen, taivas. Elokuva koostuu kymmenestä 16mm videoka-
meralla kuvatusta kohtauksesta, joista jokainen kestää kymmenen minuuttia. Jokaisen kohtauksen
kuvauskohde on sama, taivas, mutta kuvaus sijainti vaihtelee.

Vaikkakin elokuva on tylsempi entä television testikuva, on siinä esitettävät taivaat kauniita ja rau-
hoittavia katsoa. Elokuvan video on kuitenkin vain puolet elokuvasta, koska sen ääniraita on todella
merkittävässä osassa sen tuodessa elokuvaan sen vähäisenkin kiinnostavuuden. Tämä äänimaailma
onkin todella rauhoittava ja monet väsyneet silmät vajosivatkin uneen elokuvan aikana.

Myöhemmin elokuvan jälkeen elokuvan ohjaaja James Benning kertoi tekoprosessistaan ja motiiveis-
taan. Alunperin hänen piti tehdä elokuvasta sodanvastainen elokuva, mutta muutamien "väkivaltais-
ten" kohtausten jälkeen hän päätti tehdä elokuvasta tarinamaisen, jossa näkyy taivaita eri aikoihin.
<spoiler>Elokuva loppuu auringonlaskuun.</spoiler>

Benning kertoi myös kuinka äänet olivat nauhoitettu erillään sijainneista ja yksi äänistä oli itseasi-
assa yhdestä hänen aikaisemmastaan elokuvasta 13 Lakes. Hänen mielestään kaikki, jotka tunsivat
hänen elokuviaan pystyivät selvästi yhdistämään elokuvat toisiinsa.

1/5

Elokuva ei ollut mukana yleisönarvioinneissa.

B_KELA

Operation Pink Squad

Neljästä Hong Kongin poliisivoimien konstaapelittaresta muodostettu riitaisa ja raisuja otteita käyttävä pinkkipartio aiheuttaa esimiehelleen päänsärkyä. Kun tytöt onnistuvat vielä nolamaan hänet ja yksikkönsä muut miespuoliset työtoverit poliisikomentajan silmissä, päättävät nämä yhteistuumin hajottaa partion antamalla sille mahdottoman tehtävän. Tytöt kuitenkin odotusten vastaisesti selvittävät täpärän ratsian, ja heidät määrätään seuraavaksi tarkkailutehtävään. Saadakseen todisteita pinkkipartion epäammattimaisista toimista, miehet järjestävät oman salaseurantansa.

Tästä alkaa elokuvan pääjuoni; tyttöjen kohde on toiminut kuljettajana epäonnistuneessa timanttiryöstössä ja menettänyt näkönsä pakomatkan katkaisseessa onnettomuudessa. Timantit ovat kuitenkin teillä tietymättömillä ja sokeaa pidetään varmuuden vuoksi silmällä.

Puhtaana toimintana alkanut elokuva muuttuu sekoitukseksi farssikomediaa, trilleriä ja romantiikkaa.

Eräs tytöistä nimittäin kyllästyy videoimaan verhoja ja hiipii sokean taloon vetämään ne syrjään. Seuraa kiinalainen komedian ja kung-fun perinteinen sekoitus, jonka päätteeksi tyttö rakastuu kohteeseensa ja päätty esittämään sokeaa tutustuakseen tähän paremmin.

Loppupuolen hieman hitaammasta tahdistaan huolimatta elokuva jaksaa viihdyttää, eikä nautintoa haitannut vaikken nelikon nimiä ehtinyt säpinän seasta poimimaankaan. Onneksi ylilyöty kasarivaatetus auttaa erottamaan neidot; ryhmän koviksen esimerkiksi tunnistaa heti aurinkolaseista ja pillifarkuista.

Operation Pink Squad 2: The Haunted Tower (aka Thunder Cops)

Ensimmäisen elokuvan jälkeen jatko-osa pääsee yllättämään housut kintuissa.

Kun ykkösosa oli perinteistä toimintaa, eikä kakkosen dvd:n kansitekstejä ymmärrä, kesken kaiken kauhukomediaksi muuttuva juoni lyö kasvoille kuin From Dusk Till Dawn aikoinaan. Tuolloin peräkyllillä ei nimittäin surffattu internetissä lukemassa juonipaljastuksia.

Kakkososassa pinkkipartio ja heidän mieskollegansa ovat tehneet rauhan. Eräs tytöistä on mennyt naimisiinkin poliisitoverinsa kanssa, mutta sattuu häämatkalla unissaan mutisemaan lemmikkipossunsa nimeä. Siippa luonnollisesti epäilee pahinta ja aloittaa mystisen rakastajan etsinnän. Asioita pahentaa pinkkipartiolle määrätty peitetehtävä ilotyttöinä, jonka mies tietysti ymmärtää väärin.

Peitetehtävää varten tytöt majoittuvat tyhjäan kerrostaloon jossa samana yönä buddhalaismunkki valmistautuu manaamaan pois asukkaat pelästyttäneet pahat henget. Sopivasti talon kellarissa onkin ovi suoraan helvettiin, joten pussitetuista aaveista on helppo päästä eroon.

Valitettavasti yksi erittäin äkäinen naiskummitus pääsee karkuun ja seurauksena on elokuvaallinen häröpallo; partio jahtaa väärentäjää, mies jahtaa nuorikkoaan, väärentäjä jahtaa naisia, munkki jahtaa aavetta ja aave jahtaa ketä tahansa. Lopuksi kaikki jahtaavat aaveen lentävää päätä pienoishelikoptereilla.

Kolmatta osaa hyvin alkaneelle sarjalle toivoisi mieluusti, mutta on ehkä parempi ettei sitä tehty. Kakkososan huimaavalle vauhdille ja häpeämättömästi hihasta vedetyille juonenkäänteille on vaikea pistää paremmaksi. Tämä jää hyllyyn.

Musicka addicta

Hippa!

Musicka addicta on Blankin uutuuus, pelkästään musiikkiaiheita käsittelevä palsta. Toimittajan virkaa palstalla toimitan minä, Tuomas "aarni-" Aarni. Palsta tulee käsittelemään musiikkimaailman nykyilmiöitä levy- ja dvd-arvostelujen muodossa, kuitenkin unohtamatta musiikin kunniakasta menneisyyttä ja arkistojen (enemmän tai vähemmän) aarteita. Avausosassa pääosan varastavat lehden teeman mukaisesti talveen ja mäenlaskuun liittyvät äänitteet, sekä vilkaisemme meikatun turkurockin historiankirjoja.

Onko sinulla jokin tietty levy jonka haluat arvosteltavan tässä, tai onko sinun/kaverisi bändi julkaissut materiaalia? Ota yhteyttä meikäläiseen ja toimita äänite minulle, niin saatan vaikka arvostella kyseisen teoksen. Vastuu arvosanoista on sitten toivojan, itsepähen pyysit arvostelua.

Ja sitten lähdetään mäenlaskuun!

Mikko Alatalo: Känkkäränkän hiihtokoulu

Tervetuloa hurjaan laskiaismeininkiin! Nyt opetellaan laskemaan mäkeä, oppainamme kaikkien lasten, lastenmielisten ja jonnekin sinne jämähtäneiden sankari Mikko Alatalo. Mikolla on kaverina hauskanpidon ikuinen vastustaja, polii... Känkkäränkä. Heti kasetin (!) alussa Känkkis pistää sääriluut paukkumaan ja kaikilla on paha mieli. Ihan niinkuin tässä ei olisi tarpeeksi, mäessä pitää Mikon mukaan varoa myös satakiloisia karvaisia peikkoja. Niinkuin tässä duossa ei olisi tarpeeksi, mukaan tulee vielä Matti Nykästä leikkivä jänöjussi. Mysteeriksi jää, tapahtuuko tämä mäessä vai afterskin puolella. Jussin yhteydessä mainittu häntäänsä syövä orava ei kovin selvennä asiaa, mistäs sen tietää vaikka sillä karvamäärällä tarkoitettaisiin Matin kilpakumppani Jens Weissflogin viiksiä. Näiden herttaisten pikku söpöläisten selvittäessä vedonlyöntiään, Mikko jatkaa laskuopetustaan. V-tyylikin tulee opeteltua, opetusta säestää tottakai jodlaava Mikko. Näin sielukkaasti, lennokkaasti, kovaa ja korkealta ei laulanut edes Timo Kotipelto Matti-elokuvan tunnarissa. Näistä Myntonhuudoista toivuttuaan Mikko siirtyy vakavampiin aiheisiin: kun mä kuolen, niin [String hiihtotarvike=""];] sä saat. Ja Mikon taivas ei olekaan se ihan tavallinen taivas, "Kun alkaa taivaan monotanssit / siel' on erikoiset tsanssit / yhtä sukupuolta kaikki ollaan" ja Mikko ottaa Pietron kanssa olutta jodlaten päälle. Tässä oli siis kasetin ensimmäinen puoli, b-puolen alkaessa mäessä lähtee kovempi vaihde silmään. "Nunnukhanunnukhalailailaala, paljon on poikha sukshella saanut, Rukalla pannaan karhua silmään..." Uskallan veikata Mikon käyneen äkkiä afterskin puolella kasetin puolen vaihtuessa, ja Känkkis taisi tarjota yhdet jos toisetkin siinä sivussa. Siitä en tiedä mitä Känkkis ujutti juomien sekaan, seuraavaksi opetettavan übersmoothin laskuasennon nimi on Christiania. Tämä tyyli kuulemma tuntuukin hienolta ja on rhythm n' bluesin juhlaa. Mikko & Känkkis päättävät koulunsa tähän, ja lähtevät kahdestaan ihailemaan hyviä maisemia. Puuteri pöllyää ja kumpareitakin tarkastellaan siinä sivussa. En ihmettele vaikka tyylinä olisi Christiania.

Enää en ihmettele, miksi Mikko voitti Radio Helsingissä pidetyn Suomen pelottavin muusikko -äänestyksen. Suosittelen tämän kasetin kuuntelua vain jos haluat menettää mielenrauhasi ja yönesi vähäksi aikaa. Tai oppia hyvät afterski-alkeet.

olen arvostelukyvytön

Matti Nykänen: Samurai

Nyt ollaan opeteltu laskemaan mäkeä, sitten on aika opetella hieno lisäkikka elikkä mäkihyppy. Oppaanamme eivät toimi enää Mikko, Känkkäränkkä eivätkä silmään pantu karhu, vaan kaikkien aikojen menestynein mäkihyppääjä Matti Nykänen. Matin statuksen vaihtuminen sankarista antisankariin oli kahden jokaiselle suomalaiselle tutun peruselementin yhteentörmäys: liian oluen sekä mikrofonin. Kerran sankari, aina sankari - Matti ei tyytynyt pubiriuusun rooliin, vaan venytti äänijänteitään uusiin korkeuksiin studiossa. Matin debyytti "Yllätysten yö" möi kultaa ja keikkalavat täyteen, mutta kuuluisa kakkoslevyn kiros pudotti sankarin kumpuun ennen aikojaan. Albumin

taustavaikuttajat ovatkin sittemmin myöntäneen levyn olleen täysi floppi, mm. Ile "Juhanpoika" Vainio sanoi Markiisi De Saden olevan hänen kaikkien aikojen huonoin sanoituksensa. Olen tästä eri mieltä, kyllä Yy kaa koo nee on muutamaa mittahavua onnettomampi suoritus. Matinkin levyistä puhuttaessa parempiakin juttuidx-biisejä on tehty: Missä on Elämä on laiffiin iskeyvyys, Kingin tyylliset lyriikaaliset helmet tai vangitsevat kynttilänvalobiisit kuin Pidä varas? Tältä levyltä ei löydy paljoa mitään näistä, ja nekin Matti on tehnyt muilla levyillä paremmin.

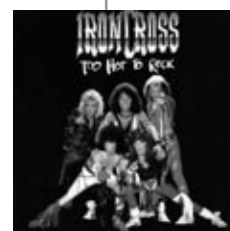
Tosin Moottoritie on kuuma kuulostaa paremmalta Matin kuin Pellen laulamana, mutta muut biisit ovat tasoltaan lähellä Peppersistä ulos kantautuvaa pubiriuusukaraokea. Nyt kuitenkin laskettelumäki on kuuma, ei ressata pikkuasioista. Haihaihai, mä oon sun samurai.

1/5

Ironcross: Too Hot To Rock

Turkulainen Ironcross on suomalaisen raskaamman rockin suotta unohdettu helmi. Siihen on tosin omat syynsä. Ennen Too Hot To Rockia bändi oli tehnyt kaksi albumia huonolla menestyksellä, mutta kolmannelle albumille pistettiin sitten peliin kaikki ja vähän enemmän. Muusikot ottivat taiteilijanimet (Buddy McSchultz / basso, Jimmy Hammer / rummut, Tyrone "Gona" Tougher / laulu, Jon Steeler / kitara, Case Roberts / koskettimet) ja alkoivat hankkimaan näyttävämpää ulkokuorta kuntosalin ja meikkaamisen avulla. Kun tähän yhdistetään reipas uhoaminen julkisuudessa ja keikkakuljetukset limusiineilla, huomio oli taattu. Valitettavasti bändin musiikki ei ollut yhtä tasokasta luokkaa kuin bändin ulkoiset puitteet olivat, ja bändin videoiden floppaaminen silloisissa musiikkiohjelmissa Hittimittarissa ja Levyraadissa siirsivät nopeasti levyt alekoreihin.

Kuuntelukokemuksena levy ei ole oikein mitään - mieleen jäävät parhaiten pahimmillaan sekuntien luokkaa olevat virvelien kaiut ja lähemmäs ala-astelaisten käsialaa olevat sanoitukset. Jos Bloodhungerin kertosäe "I'm the king of vampires / they call me the Great Bloodhunter / I am the power of midnight / and my rage is like thunder" tai Heartbreakerin vastaava "Heartbreaker he breaks your all hearts / heartbreaker rips open your scars / SHOUT!" eivät tunnu missään, niin silloin on jo nähnyt ja kuullut kaiken tietämisen arvoisen rockmusiikista. Annan levyille yhden tähden Fight For The Strangersista, jolla bändi tekee hyvän yrityksen tehdä jopa itse mahtavaa Manowaria mahtipontisempia taisteluhymnejä, ja toisen siitä miten bändi kohtasi lopullisen loppunsa: kun bändin jääminen hitittömäksi yhden hitin ihmeeksi oli sinetöity, vokalisti Tyrone "Gona" Tougher kääntyi Jehovan todistajaksi, ja vielä nykyäänkin kieltää tämän "saatanallisen" ajanjakson olleen osa hänen elämäänsä. Pakko myös antaa kunniamaininta, albumilla on klassikkostatus Imperiumin levyarkistossa. Toisaalta, annan bändille yhden miinus pisteen - turkulaisuus ja uhoaminen ei ole tervettä.

2/5

Blankossa tapahtuu!

24.02.2007
OLuT-kyykä

Perinteikäs luonnontieteilijöiden kyykkäturnaus. Tarkoituksena on ennemminkin hauskanpito kuin verinen taistelu.

03.03.2007
OM-kyykä

OM-kyykässä taistellaan verisesti Oulun kyykkämestaruudesta. Jos kyykkä kiinnostaa niin kannattaa osallistua vaikka joukkueen taso ei ihan mestaruuteen asti yltäisikään.

06.03.2007
BlankStock

Paikkana 45 Special
Liput: Ennakko 2 EUR. Ovelta 3 EUR
Esiintyjinä Claudius, Kiwari, Skyfix ja Saaste

15.03.2007
KouluBileet

Gigglin Marlin
Pukukoodi, kisailua, ohjelmaa

22.03.2007
CasaBlanko

Blankon legendaariset bileet perinteitä kunnioittaen
Paikkana Night, Radisson SAS

3.4.2007
Retrobileet

Ravintola Willisika
Perinteiset bileet uudessa paikassa. Kilpailuja, palkintoja, pelejä, musiikkia

11.04.2007 — 14.04.2007
Kevätexcu

Ilmottautuminen 6.3. klo 12.00
Paikkana Oulu-Jyväskylä-Tallinna-Oulu
Jyväskylässä yritysvierailu ja bileet dumppilais-
ten kanssa. Siitä matka jatkuu kohti Viroa, jossa
vierähtää yksi yö. Sen jälkeen väsyneenä, mutta
hyvin onnellisena takaisin kotiin.

26.04.2007
Kirkkovenesoudut

Paikka: Tuiran uimaranta
Viimeistään tästä alkaa wappu.

28.04.2007
Wappusauna

Teekkaritalolla

29.04.2007
Viini- ja patonki-ilta

30.04.2007
Wappuaatto

Liikunta

Sählyä Välivainion koululla keski-
viikkoisin klo: 19:30-20:30 sekä per-
jantaisin klo: 17:00-18:00.

Sulkapalloa linnanmaan liikuntahal-
lilla tiistaina klo: 13:00-14:00 kentät
5 ja 6 sekä perjantaina klo: 13:00-
14:00 kentät 5 ja 6.

Sulkapallovuorolle tarvitaan sport-
tikortti. Kentän varaaminen / vara-
uksen peruminen tehdään TOL:n il-
moitustaululla olevaan vuorolistaan.
Sählyvuorolle sporttikorttia ei tarvit-
se ja pelaamaan voi mennä vapaasti
oman maun mukaan.

***Leffailta** kiltiksellä kerran viikossa. Leppoisaa yh-
dessäoloa mukavien elokuvien parissa. Leffailloissa katsel-
laan elokuvia laidasta laitaan, joten kannattaa tarkistaa vii-
kon elokuvat blankon sivuilta <http://www.blanko.fi>*

Casablanca

TORSTAINA
22.3.2007
RADISSON SAS NIGHT
22-04 4/5€ -K-18-

dj:t
Sero
Sektor
Junkle
Safe Vodka

Blanko ry.
www.blanko.fi
tsekkää myös www.kaamos.org/ntf

KNOW